

Hereus d'una de les indústries més antigues d'aquest país dedicades al sector de la pell, Fèlix Company i M. Carme Cloles expliquen com s'ho han fet per mantenir-la a primera línia. En Fèlix té una trajectòria anterior a la seva incorporació a M. C. Cloles: **"Fill de Sabadell (Vallès Occidental), vaig començar a treballar als onze anys en un taller de reparació d'automòbils a Castellar del Vallès, on aleshores residia la meua família. Passada la Guerra Civil, vam anar a viure a Barcelona i allà em vaig incorporar a la prestigiosa Indústria Nacional Sitges, on vaig arribar a ocupar el càrrec de sotsdirector amb tan sols divuit anys."** Autodidacta, en Fèlix sempre ha estat una persona amb ambició d'aprendre més i més: **"Temps després tard, vaig entrar a treballar en una empresa minera com a director fins que vaig haver de deixar-la per anar al servei militar. Un cop em van llicenciar, vaig obrir un comerç de venda de recanvis de cotxe que encara avui dia segueix en funcionament."**

L'any 1958 les coses van fer un tomb quan es va casar amb la M. Carme, filla de Valls (Alt Camp) i resident a Sabadell. D'ençà d'aquesta unió, en Fèlix va ocupar-se de la gerència i direcció de la indústria del seu sogre, Lluís Cloles Rabassó. Ella, néta del fundador, ens fa cinc cèntims de la història de la fàbrica: **"El meu avi la va fundar l'any 1887 a la ciutat de Valls, i posteriorment el meu pare i els seus germans van continuar el negoci, fins que es van separar i el meu pare es va traslladar a Castellar i va començar a treballar pel seu compte."** Això era passada la Guerra Civil i han canviat moltes coses des de llavors, però en Fèlix encara recorda amb estima el que va aprendre del seu sogre els primers anys de ser a la fàbrica: **"El pare de la M. Carme va donar-me tota la responsabilitat d'una indústria de la qual desconeixia l'ofici. Em va dir que havia arribat el moment d'aprendre a adobar, i jo li vaig contestar que ja m'estudiaria el manual tècnic, a la qual cosa ell va respondre tot rient que ja podia anar a comprar una llibreta ben gruixuda on hi hagués dotze fulls per als encerts i la resta per a les errades, que quan arribés al final de la llibreta, de ben segur que ja seria un bon adobador."**

Aquesta observació li va crear una certa angoixa i a la vegada motivació per superar-se dins el món dels adobs. Les investigacions, documentació i assaigs van fer que cada vegada se sentís més atret per la feina. La M. Carme, en relació amb això, assenyala: **"La veritat és que la nostra feina és molt dura i esclava, però a la vegada molt apassionant i qui la comença no sap deixar-la. Per això, el nostre fill Fèlix, que avui s'ocupa de la gerència de l'empresa i que va començar a treballar-hi ja fa una pila d'anys, no ha volgut desvincular-se'n i segueix la nissaga d'adobadors que ha marcat la nostra família. I, recentment, una filla nostra, la Lourdes, també s'ha incorporat a l'empresa. Ella n'és la directora comercial i és qui mostra les noves creacions. Ara fa poc, per exemple, va presentar a Bolonya unes pells amb uns estampats pintats a mà que han tingut un gran èxit."** Ells, que són l'esperit jove de la indústria, estan al corrent de les noves tecnologies i no dubten a reinvertir-hi contínuament i estar a l'aguait dels nous temps i tendències: **"Actualment, tenim màquines que en cinc anys queden obsoletes, però sempre hem sabut reaccionar amb energia i afrontar les exigències del present."**

Encara continuant amb el tema de les tecnologies del present i de la maquinària que es necessita en una empresa com la que Cloles té a Castellar, en Fèlix comenta: **"Fa molts anys que jo ja m'encarregava de provar les màquines que ens arribaven d'una de les millors marques franceses i d'enviar-los un informe amb tots els problemes i les possibles solucions. Ells, després, resolien totes aquestes qüestions i ens posaven la màquina a punt."** Ara continuen investigant en aquest camp i en d'altres relacionats amb la seva feina: **"Hem fet estudis amb vedelles, però de moment no entrem en la pell de vacum perquè ens falta espai. Ara tenim un dels rentadors de llanes de més producció de tots els que actualment estan instal·lats i en funcionament a l'Estat."** El destí final de les pells que es fabriquen a M. C. Cloles és la confecció de roba, marroquineria i sabateria. Són pells que compleixen amb totes les normatives no tan sols de qualitat sinó també de cura del medi ambient: **"La nostra màxima preocupació és ser respectuosos amb la natura i per això tenim una depuradora de les més importants d'Europa que ocupa aproximadament 1500 metres quadrats i incorpora la tecnologia més puntera en temes ecològics."** I és que aquests industrials de Castellar del Vallès estan molt convençuts que era necessari posar fre a la degradació mediambiental i asseguruen que encara queda molt a fer en aquest terreny. Ells no solament han invertit en la depuradora, sinó que també han pensat en moltes altres coses: **"Hem treballat per aconseguir reduir els greixos que romanen del procés de desengreixat de les pells i que anaven a parar a la planta. Un dels nostres enginyers, el meu fill i jo mateix hi vam rumiar fins que vam aconseguir inventar un sistema continu de separació de greixos, i ja tenim una associació d'empresaris anglesos interessada a visitar-nos."** A més, en Fèlix afegeix: **"Les nostres pells s'exporten a clients d'arreu del món i els cinc continents són participants de la gran qualitat dels nostres productes."**

No obstant això, el camí no ha estat gens fàcil fins arribar al nou mil·lenni, ja que el 1962 la gran riuada que va patir el Vallès se'ls va emportar tota la indústria i van haver de començar gairebé de nou: **"Jo sovint deia al meu sogre que havíem d'assegurar la fàbrica, però no ho va voler fer mai, i encara tenia el paper de la pòlissa sobre la taula sense signar quan ens vam quedar sense res. Jo havia contractat una petita assegurança amb els meus estalvis i gràcies a això i a l'esforç de tots els qui hi treballàvem vam poder, després de divuit mesos de reconstrucció, prémer de nou el botó que engegava la maquinària."**

Persona inquieta, que allà on ha treballat se n'ha sentit responsable, i malgrat que el temps no ha estat el que més li ha sobrat, sempre ha sabut trobar-ne un bocí per dedicar-lo a fins de tipus socials, com la Conselleria de la Caixa d'Estalvis de Sabadell, per exemple. Tant ell com la M. Carme es mostren orgullosos de com els han anat les coses i que dos dels seus fills treballin a l'empresa familiar i estiguin disposats a continuar-ho fent en un futur: **"La il·lusió que amb els anys hi has anat posant, i la sensació que ets la continuació de la que hi van posar els altres, fa que vulguis continuar superant tots els esculls que se't presentin."** Només resta dir que en Fèlix ha procurat al llarg de la seva vida complir amb tot allò que li han demanat i, pel que es desprèn de les seves paraules, estem convençuts que ho ha complert molt bé.

“La nostra màxima preocupació és ser respectuosos amb la natura i per això incorporem la tecnologia més puntera en temes ecològics”

Fèlix Company i Maria del Carme Clols

Castellar del Vallès (Vallès Occidental)